

امپریالیسم و ارتجاع خواستار ادامه جنگ ایران و عراق هستند

آنها داد تا به کمک آن دسیسه‌ها و نقشه‌های کوتاه مدت و درازمدت خود را به ویژه در منطقه پیاده کنند. نگاهی گذرا به خسارات جانی و مالی عظیم این جنگ و همچنین بررسی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی و سیاسی و نظامی آن، حداقل در کشور ما ایران، بیانگر آنست که امپریالیسم بهره برداری های گوناگونی از ادامه جنگ کرده و می‌کند و از اینروست که امپریالیسم جهانی منافع خویش را در ادامه این جنگ می‌بیند و به کمک کارگزاران خود تلاش می‌ورزد تا آتش آن را همچنان روشن نگه دارد. در حال حاضر، شمار کشته شدگان هر دوسوی آتش بیش از ۷۰۰،۰۰۰ تن و شمار زخمی‌ها و معلولین جنگی به حدود ۴ میلیون تن و شمار آوارگان به بیش از ۲ بقیه در ص ۲

یکی از آماج‌های اصلی برافروختن آتش جنگ ایران و عراق از سوی امپریالیسم جهانی، بسرکردگی امپریالیسم آمریکا، جلوگیری از روند ژرفش و گسترش انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی ایران به سود توده‌های دهما میلیونی زحمتکشان و به قربانگاه کشاندن هدف‌های آن بود. امپریالیست‌ها قصد داشته و دارند تا با ناتوان کردن هر چه بیشتر دو کشور ایران و عراق از نظر اقتصادی و تشدید فزاینده وابستگی‌های آنها در عرصه‌های گوناگون، حکومت‌های سراپا وابسته و دلخواه خود را در هر دو کشور بر سر کار بیاورند. کامیابی امپریالیسم و نیروهای ارتجاعی در تهدیل این جنگ به یک جنگ فرسایشی، اهرم نیرومندی به دست

از گان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۸۱ دوره هشتم
سال دوم پنجشنبه ۲۸ آذر ۱۳۶۴
بها ۲۰ ریال

نخستین شماره دوره پنجم دنیا، نشریه سیاسی و تئوریک کمیته مرکزی حزب توده ایران منتشر شد

دهقانان خود تکلیف زمینهایشان را تعیین خواهند کرد

چندی پیش سخنگوی ستاد مرکزی "میلت‌های ۷ نفره" واگذاری زمین" مطالبی را در خصوص بازگشت بزرگ مالکان و خان‌های فراری به روستاها و حمایت همه جانبه سازمان‌های دولتی و قضایی از آنها و استرداد اراضی مصادره شده به مالکان سابق و تشدید و خامت وضع دهقانان و زندانی شدن آنان و بن بست قانون "واگذاری زمین" و یک رشته مسایل مربوط به آن، با خبرنگار "کیهان" در میان نهاد که در حقیقت به مثابه اعتراف مکرر دست اندرکاران به محکومیت جمهوری اسلامی و جنایات این رژیم در حق توده‌های زحمتکش - از جمله دهقانان - است. قضیه از این قرار است: پس از آن که مصوبات "شورای انقلاب" درباره "واگذاری زمین" به جایی نرسید و با همه نقایص و نارسایی‌هایی که به سود مالکان بزرگ و به زیان دهقانان داشت، اجرا نشد، و سرانجام به تحریک ارتجاع بزرگ مالکی و بنا به دستور شخص خمینی متوقف گردید، و ماجرای "بندج" - که ارکان "مالکیت محترم نامحدود" را به لرزه درآورد - پیش آمد و بر اثر آن جنبش دهقانان دوباره اوج گرفت در سال ۱۳۶۱ یعنی حدود چهارسال پس از پیروزی انقلاب مجلس ناچار شد قانونی درباره "واگذاری زمین" تصویب کند. این قانون نیز با اشکال تراشی‌ها و ایرادهای "قانونی" و "شرعی" از طرف شورای نگهبان کلان سرمایه‌داری و بزرگ مالکی متوقف گردید و سه سال مسکوت ماند. سرانجام، در اردیبهشت ماه امسال، مجلس قانون مصوب قبلی خود را با رعایت نظرات شورای نگهبان در جهت تقویت بیشتر بنیان بزرگ مالکی تغییر یافته بود، مجدداً برای تأیید به شورای مذکور فرستاد. بقیه در ص ۵

قوه قضاییه تافته جدا بافته‌ای نیست

این روزها با هزار دادستانی کل کشور "گرم" است. پس از انتصاب خوئینی‌ها به سمت دادستان کل کشور، خیلی‌ها صحبت از "امید جدید" و "حرکت جدید" می‌کنند. در مطبوعات "گزارش ویژه" صادره و استرداد کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی" و خبر مصادره "بیش از سه میلیارد تومان از اموال ۸ نزول خوار معروف تهرانی" و "اموال ۱۰۰ تن از سرمایه‌داران، طاغوتیان فراری و نزولخواران" به چاپ رسیده است. اسامی ۷۵۰ تن از سرسپردگان رژیم شاه و فارتگران اراضی جنگلی کشور" اعلام شده است و خوئینی‌ها در جریان مسافرت به نوشهر "دستور توقیف ۸۰۰۰ هکتار اراضی تبدیلی شمال کشور را صادر" کرده است.

هیچکس مخالف عملکرد اخیر دادستان کل کشور و مصادره اموال به یغما رفتن خلق نیست. اما سخن اصلی آن است که این اقدام نباید پرده ساتری بر ماهیت ارتجاعی رژیم ج.ا.و. و نهادهای آن از جمله قوه قضاییه بپا فکند و با ایجاد توم در اذهان نیروها و اقشار معینی از جامعه، روند شناخت روفازون آنها از سرشت نظام ج.ا.و. را کند سازد.

ماهیت هر نهادی را نه سخن و نیت این یا آن شخص بلکه مناسبات تولیدی و اجتماعی حاکم بر کشور تعیین می‌کند. در رژیم ج.ا.و. که شالوده آن بر تأمین منافع صاحبان ثروت‌ها و زمین‌های بزرگ و استثمار فرد از فرد استوار است، هر ارگانی از جمله قوه قضاییه ناگزیر ماهیت ارتجاعی دارد و عملکرد آن نمی‌تواند به نفع فزاندووان و ذورمداران نباشد. سیستم قضایی و حقوقی در هر نظام اقتصادی - اجتماعی شکل بقیه در ص ۲

کارخانه‌ها عرصه اصلی مبارزه هسته‌های حزبی

در نامه‌هایی که به "روزنامه مردم" می‌رسد رفقای حزبی می‌پرسند: در شرایط مشخص کنونی وظیفه اعضا و هواداران حزب متشکل در هسته‌ها چیست و لبه تیز مبارزه آنها باید متوجه کدام هدف باشد؟

برای حزب ما به مثابه حزب طبقه کارگر وظیفه عمده همیشه عبارت بوده است از سازماندهی و تجهیز زحمتکشان و رهبری مبارزه طبقاتی آنان. زیرا فقط در جریان این مبارزه است که ما می‌توانیم با گذار از مراحل معین انقلاب، به هدف نهایی، یعنی دستیابی طبقه کارگر و متحدین آن به قدرت سیاسی و ایجاد جامعه فارغ از بهره‌کشی فرد از فرد، نایل شویم. حال بیهینیم در شرایط تاریخی - مشخص کنونی مبارزه طبقاتی چه معنایی دارد، اجزاء متشکله مبارزه طبقاتی عبارتند از مبارزه اقتصادی و مبارزه سیاسی.

مبارزه اقتصادی، یعنی نبرد علیه خودسری‌های کارفرمایان، پیکار در راه بهبود زندگی و شرایط کار زحمتکشان و از آنجمله مبارزه علیه تورم، گرانی هزینه زندگی، مبارزه در راه افزایش دستمزدها، شرکت کارگران در اداره امور مؤسسات تولیدی، تدوین قانون کار به سود کارگران و با شرکت مستقیم آنان، پیکار علیه پیکاری، فقر و بی مسکنی و غیره.

فرد فرد اعضا و هواداران حزب باید با مراعات اکید اصل پنهانکاری از این خواست‌های زحمتکشان حمایت کنند، با استفاده از کلیه امکانات در تبلیغ آنها بکوشند. بویژه وظیفه توده‌ای هاست که با شرکت مستقیم در مبارزات کارگران، ضرورت اتحاد و یکپارگی را در مبارزه روزمره به آنها نشان دهند.

در عین حال نباید لحظه‌ای فراموش کرد که مبارزه اقتصادی جدا از مبارزه سیاسی امکان پذیر نیست. مبارزه سیاسی یعنی مبارزه علیه رژیم در کلیت آن به خاطر دستیابی به حقوق و بقیه در ص ۲

نشست شورای عمومی فدراسیون سندیکایی جهانی در ص ۸

در سودان چه می‌گذرد؟ در ص ۴

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!

کارخانه ها عرصه . . . .

آزادی های دمکراتیک. کارگران نمی توانند بدون داشتن حق تشکل در سندیکاها مستقل و آزاد، بدون حق تشکیل اتحادیه ها، بدون حق تجمع، بدون آزادی بیان و قلم، بدون حق آزادی شرکت در انتخاب کردن و انتخاب شدن و ... پیروز گردند. بنابراین برای کسب حقوق اقتصادی باید مبارزه سیاسی کرد.

در کشور ما رژیم "ولایت فقیه" که در آن اراده یک فرد و نهادهای تحت رهبری آن به جامعه تحمیل می شود، حکمروایی می کند و امروز پس از گذشت بیش از شش سال از عمر این رژیم، ماهیت استبدادی آن برای همگان روشن شده است. اینک نه تنها کارگران، بلکه همه زحمتکشان کشور ما از حقوق سیاسی محرومند. رژیم "ولایت فقیه" به مثابه استبداد مذهبی قرون وسطایی می کوشد تا چنین وانمود کند که گویا رژیم است "ماوراء طبقات" اما، حتی یک نظر گذرا به ترکیب هیات حاکمه و ساختار دستگاه دولتی، نادرستی این ادعای سران رژیم را فاش می سازد. روحانیون حاکم در مجموع خود مجری امیال آزمندان مشتکی کلان سرمایه دار و بزرگ مالک هستند. وجود "میلیاردرهای جدید" در سیمای تجار بزرگ، محصول حکمروایی رژیم "ولایت فقیه" است. تعینی هرچه بیشتر قطبیت در جامعه، به معنی تمرکز ثروت در دست عده انکشت شاری از کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان و تشدید فقر و مسکنت و بی خانمانی اکثریت مطلق اهالی کشور در سیمای کارگران و دهقانان تهی دست و دیگر زحمتکشان شهر و روستا، مظهر آشکار خلصت عمیق طبقاتی هیات حاکمه است. در نتیجه طبقه کارگر و سایر زحمتکشان میهن ما از سویی زیر ستم سرمایه داران و مالکان زمین قرار دارند که عرصه را هر روز بر زحمتکشان تنگ تر می کنند و از سوی دیگر برای جلوگیری از مبارزه، آنها را زیر فشار مستمر ارگان های سرکوبگر قرار می دهند. مراغصی با توسل به زور سرکوب می شود.

بدینسان هرگونه مبارزه اقتصادی خواه ناخواه به مبارزه سیاسی مبدل می گردد. تلفیق این دو مبارزه و گسترش دامنه آن در شرایط مشخص کنونی نقش مهمی در تجهیز و تشکل توده های زحمتکش برای تحقق شعار اساسی سرنگون کردن رژیم عمیق ارتجاعی ج.ا. دارد.

برای دستیابی به این هدف باید هسته مرکزی مبارزات را به کارخانه ها، به ویژه کارخانه های بزرگ که پرولتاریای صنعتی در آنها متمرکزند و نیز به محلات کارگر نشین منتقل کرد. باید کوشید "نامه مردم" و دیگر نشریات و اعلامیه ها و بیانیه های حزب را در مراکز تجمع کارگران پخش کرد. در اینجاست که وظیفه مهم دیگری در برابر هسته های حزبی قرار می گیرد: تکثیر "نامه مردم" و دیگر اسناد حزبی، استفاده از تراکت ها و بنرنامه ها و غیره که در آنها خواست های مشخص کارگران منعکس شده باشد.

امپریالیسم و ارتجاع . . . .

سرمی زدن. جنگ تنهادر کشور ما بیش از ۲۵۰ میلیارد دلار خسارات اقتصادی به بار آورده است.

در شرایط ادامه جنگ امپریالیست ها با دادن زدن به مسابقه تسلیحاتی در بین کشورهای منطقه، بازار گرمی برای فروش جنگ افزارهای خود بوجود آورده اند. هر سال میلیاردها دلار بودجه کشور ما به جای آنکه صرف التیام بخشیدن به زخم های اجتماعی و سرو سامان دادن به اقتصاد ویران گردد، صرف خرید گلوله و توپ و تانک می شود.

جنگ اقتصاد کشور ما را به رکود و ورشکستگی کشانده است. ظرفیت تولیدی واحدهای اقتصادی پشدد کاهش یافته و چرخ های تولید بخش چشمگیری از صنایع وابسته بخاطر کاهش قیغعت و تولید و صدور نفت و کمبود ارز، از حرکت باز ایستاده است. با در نظر گرفتن تشدید حملات عراق به خارک و هدف گرفتن شریان اقتصادی کشور ما، نتایج وخیم تری بهار خواهد آمد. تولید محصولات کشاورزی در آستانه ورشکستگی کامل قرار دارد. روند واردات محصولات کشاورزی به شکل بی سابقه ای افزایش یافته است.

در پشت پرده دود و شعله های سوزان جنگ، ارتجاعی ترین محافل حاکمه و دو آتش ترین پشتیبانان منافع یغما ترانه کلان سرمایه داران و زمینداران بزرگ زمینهای قدرت گیری و استوار سازی فزاینده مواضع خود را بوجود آوردند. حقیقت انکارناپذیر آنست که میدان های جنگ، قتلگاه فرزندان پاینده به آماج های ضد امپریالیستی و مردمی انقلاب بهمین بود. جنگ همچنین به یکی از عوامل اساسی چرخش به راست حاکمیت و تشدید رژیم ترور و اختناق تبدیل گردید.

رژیم ارتجاعی ج.ا. به دستاویز ادامه جنگ، ضمن نادیده انگاشتن ابتدایی ترین خواست های برحق زحمتکشان، هر بانک و جنبش حق طلبانه را به اشکال و شیوه های گوناگون سرکوبگرانه پاسخ می گوید. رسانه های گروهی نیز بخاطر افشاندن "خاکستر مرگ" بر جنبش صلح خواهان توده های مردم حق ندارند جز به تایید جنگ و در زمینه "برکت" ها و "رحمت" های بدون تردید تکیه روی تشدید مبارزه طبقاتی کارگران بهیچ وجه به معنی عدم توجه به کار تبلیغی و افشاکگری سیاسی میان دیگر توده های زحمتکش نبوده و نیست. این امر دارای اهمیت سیاسی زیادی است که نیاز به تکرار ندارد، بویژه اینکه در جامعه ما مبارزه ایدئولوژیک حادی در جریان است. اعضا و هواداران حزب باید در این عرصه نیز از همه امکانات بهره گیرند.

مجموعه مبارزات در عرصه های اقتصادی، سیاسی و ایدئولوژیک است که می تواند در آخرین تحلیل به استقرار حاکمیت زحمتکشان منجر گردد.

ادامه جنگ تبلیغ کنند.

براین بنیان، آشکار است که از هر روز ادامه این جنگ تنها امپریالیسم و ارتجاع سود می برند و بر آتش آن نفت می پاشند. بی دلیل نیست که رئیس کمیته خاورمیانه و مجلس نمایندگان امریکا "امیدوار است که جنگ در "سطح کنونی آن" ادامه یابد" (اطلاعات ۱۵ مرداد ۶۴).

در جمهوری اسلامی محافل گوناگون ارتجاعی حاکم، به ویژه جناح هوادار مالکیت افسارگسیخته بخش خصوصی برای پیشبرد دعاری سیطره چوپانه خود دیوانه وار بر طبل ادامه جنگ می کوبند. جناح هوادار مالکیت افسارگسیخته بخش خصوصی می خواهد جنگ را پیش از پیش تشدید کند تا از این رهگذر بتواند همچنان به چپاول خلق و به چیب زدن سوده های افسانه ای ادامه دهد و به مقاصد طبقاتی خود دست یابد.

این جناح که بخصوص پس از سخنان اخیر خمینی در پشتیبانی از "بازاریان" و "بازرگانان" و ضرورت همکاری دولت با آنها، تعرض جدید، پر دامنه و ماهانگی را آغاز کرده است، نسخه تشدید جنگ را برای فرونشاندن اختلافات موجود بین جناحهای گوناگون تجویز می کند. مثلا پادامچیان، نماینده تهران با اشاره به "تفرقه و تشدید جدالها و دسته بندیها"، به دیگر نمایندگان هشدار می دهد که مهادا در اثر عوامل فوق "انگشت رزمندگان ما روی ماشه ولو به مختصری پلرزد، خیانتی است نابخشودنی" (اطلاعات ۱۸ اردیبهشت ۶۴).

نماینده نوشهر نیز می گوید: "یکی از بدبختی های ما الان این شد، نزدیک سه ماه است با این که مسئله اصلی ما جنگ است... از این سخن گفته نمی شود، اما تلاش برای کنار زدن یکدیگر بسیار است" (همانجا).

بدینسان خواست و سیاست مرتجع ترین نیروهای حاکمیت ج.ا. عبارتست از فروزاتر نکامداشتن آتش جنگ، کنار گذاردن اختلافها و غارت خلق. بی دلیل نیست که خامنه ای در برابر توده های مردم که خواهان صلح هستند، فریاد می زند که "شعار صلح یک شعار خیانت است" (کیهان ۲۲ اردیبهشت ۶۴).

البته تنها این جناح نیست که در شیور ادامه جنگ می دمد. در جمهوری اسلامی جناح های گوناگون قطع نظر از "اختلاف ها و ناهمانگی ها" و برخوردها و برداشت های مختلف از مسایل جاری، حملگی در سردادن شعار "جنگ، جنگ تا پیروزی" با یکدیگر هماهوی می کنند.

مثلا خوشبینی ها در مراسم صبحگاه سپاه ضمن اشاره به "ضرورت" مبارزه با "طاغوتچها و تروریست های اقتصادی به عنوان پایگاه های اقتصادی آمریکا در داخل" و مطرح کردن "برخورد قاطع با این گروه" که "از درون انقلاب را می پوسانند" خواهان ادامه جنگ می شود و تاکید می گوید: "امروز تجلی گاه تمام شعارهای ما چپه های جنگ نور علیه ظلمت است" (اطلاعات ۲۳ اردیبهشت ۶۴).

یا "دانشجویان مسلمان دانشگاه ها" برای بقیه در ص ۵

انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی بهمن ۵۷ ذی سهم هستند و تلاش هر قوه برای تفرقه خود و انداختن گناه به گردن دیگری به قول نیک روش، نماینده مجلس "دیگر برای مردم به صورت مزاح درآمده است".

صانعی نیز همواره از "غاصب"، "ظالم"، "ستمگر" پدرافتادان با "سرمایه داری"، "مبارزه با ضد انقلاب اقتصادی"، "چلوگیری از روند استرداد اموال مصادره شده به افرادی که "بیشترشان مالک نیستند" و پرهیز از "خیانت به خون شهدا" سخن می گفت. اما او سرانجام از سمت خود کناره رفت و از این واقعیت پرده برداشت که نتیجه غامضی فعالیت در قوه قضائیه رژیم "خیانت به خون شهدا" است. صانعی در جریان سخنرانی در اجتماع قضات و کارکنان دادستانی گفت: "خیلی روان! این اموال را برنگردانید، بلکه، آنجائی که مالکیت آنها و مشروع بودن مالکیت ثابت شد و دیدی نمی توانی و مجبور هستی که خیانت کنی به خون شهدا و به بیت المال مسلمین، خیلی ساده است بر سر این کار نباش. اشتباه این است که برای مالکیت شخصی خیلی احترام قائل هستیم" (اطلاعات ۱۲ آبان ۶۴).

مبارزه با "طاغوتچه ها" و چلوگیری از استرداد اموال مصادره شده به آنها ضروری است. اما ضروری تر از آن درک این واقعیت است که این کار در چارچوب رژیم ج.ا. محال است. زیرا شالوده این رژیم بر زواجلی استوار است که هر روز "طاغوتچه" نو با شکل و شمایل اسلامی می زاید. باید با ریشه مبارزه کرد نه با شاخ و برگ. در رفتن با شاخ و برگ و بدست فراموشی سپردن ضرورت سوزاندن ریشه پوسیده نظام ج.ا. که مبتنی بر تامین منافع صاحبان زمین ها و سرمایه های بزرگ است جز عوامفریبی به منظور فروشاندن خشم و نفرت فزاینده توده های میلیونی زحمتکشان نیست.

به مامی نویسنده

● به دنبال اعتصاب چندروزه کارگران کفش ملی و درواخل اردیبهشت ماه و شرکت کردن آنها در مراسم اول ماه مه، اخیرا موج اعتراض در این کارخانه افزایش یافته است. اغلب دستگاه های این واحد تولیدی دچار نقص فنی است و چندی پیش یکی از کارگران به علت عدم توجه مسئولان نسبت به تعمیر دستگاه ها کشته شده است. نبودن ایمنی کار، کمی حقوق و بالابردن هزینه زندگی موجب تشدید نارضایتی تمام کارگران شده است.

● صاحب فراری یکی از هتل های بزرگ تهران واقع در خیابان انقلاب جنب هتل پارس به کشور بازگشت و موفق شد با پرداخت ۱۰ میلیون تومان "حق الزحمه" تحت عنوان خمس وزکات، هتل یادشده را به ۲۲۰ میلیون تومان بفروشد. گفته می شود که از این هتل به عنوان ساختمان مرکزی امور حج استفاده خواهد شد.

بشویم و بزنیم زیر گوش او و وقتی دادسرا رفتیم او را رها می کنند و ما را نگه می دارند. در این صورت آیا می توانیم به خون شهدا پاسخ بدهیم که راهتان ادامه دارد... آن شهید اگر زنده بود نمی گفت تو داری دروغ می گویی". این گفته ها بیانگر اعتراف نادانسته به سرشت ارتجاعی نظام ج.ا. و اسارت ناگزیر همه نهادها در چارچوب این سرشت ارتجاعی و لذا موهبید این نظر ما است که قوه قضائیه رژیم تافته جدا یافته از کل نظام ج.ا. نیست.

برخی از دست اندرکاران ارگان قضایی ج.ا. به این واقعیت معترف هستند که با وجود موانع نیرومندی چون قوه مقننه ارتجاعی و شورای نگهبان حتی امکان اصلاحات اجتماعی صوری و سطحی نیز به نفع زحمتکشان وجود ندارد. از این رو آنها خود را به این در و آن در می روند تا بلکه راه چاره ای برای انجام برخی اصلاحات نیم بند بیابند بدون آنکه به شالوده نظام ج.ا. خدشه ای وارد شده باشد.

مثلا موسوی اردبیلی ضمن اشاره به اینکه قوانین جاری علی رقم عدم مغایرت صریح با اسلام در عمل به نفع طالبان و غاصبان است به ریسان "حووه مقدس قم" چنگ زده و فریاد می زنند: "ای حووه مقدس قم مسئولیت خود را بگیر و جواب مسائل را بده و خط اقتصادی را روشن کن و به مسائل اجتماعی برس و بگذار این نظام بر اساس صحیح و اندیشه و فکر و فرهنگ اسلامی پیاده شود والا او بین می رود و شعارها همیشه ماندنی نیست" (کیهان ۱۸ اردیبهشت ۶۴).

خوبیانی ها نیز مانند موسوی اردبیلی می دانند در چارچوب وضع موجود، نظام ج.ا. "او بین می رود و شعارها همیشه ماندنی نیست" به "راه چاره" دیگری معتقد بوده و آن را تبلیغ می کنند. دادستانی کل کشور درصدد آن است که "این مطلب را در تفکر قوه مقننه، مجریه و بطور کلی جامعه جا بیندازد که در نظام اسلامی اصل قوه قضائیه است و بقیه باید در کنار خدمت قوه قضائیه قرار گیرند" او می افزاید "به عقیده من حکومت یعنی قوه قضائیه و حکومت قضائیه است که باید خط مشی سایر قوا را تعیین کند" (اطلاعات ۱۷ مرداد ۶۴).

اما واقعیت آن است که اصل در نظام ج.ا. از نقطه نظر مضمون (زیربنای)، روابط تولیدی مبتنی بر استثمار فرد از فرد و منافع و اراده فراندوزان و فورمداران و از نقطه نظر شکل (روینا) "ولی فقیه"، شورای نگهبان، قوه مقننه و مجریه است که حاکمیت در راستای تامین منافع کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان و انحصارات امپریالیستی عمل می کنند. به قول یکی از نویسندگان مطبوعات مجاز کشور "هرسه قوه مثل سه زاویه یک مثلث هستند و مجموعه قوا حاکمیت را شکل می دهد" (اطلاعات ۲۱ مهر ۶۴). آری! "مجموعه قوا حاکمیت را شکل می دهد"، هرسه قوه در خیانت حاکمیت ج.ا. به آماج های

قوه قضائیه تافته جدا بافته ای نیست

قانونی و مدون شده منافع و اراده طبقه حاکم و قبولاندن اجباری آن به طبقات دیگر است. این یک قانونگذاری عام تاریخی - اجتماعی است که در همه جوامع منقسم به طبقات متخاصم از جمله در جامعه فعلی ایران صدق می کند.

در شرایط حاضر ساختار نظام ج.ا. به گونه ای است که در آن منافع سرمایه داران و زمینداران بزرگ توسط فتوای "ولی فقیه" و شورای نگهبان منتصب وی، صورت "تکلیف شرعی" به خود می گیرد و بقیه نهادها از جمله مجلس، دولت و قوه قضائیه ابزار پیشبرد این "تکلیف شرعی" هستند. حتی مجلس شورای اسلامی که نقش تدوین قوانین را به عهده دارد در عمل تابع شورای نگهبان است. در این زمینه سخنان رفسنجانی در جریان بررسی مجدد لایحه تامین و توزیع کالا (اعاده شده از سوی شورای نگهبان) جالب توجه است. او گفت: "با این شیوه که شورای محترم نگهبان در پیش گرفته مجلس شورای اسلامی در وضع قوانین بکلی مسلوب الاختیار خواهد شد" (اطلاعات ۲۹ مهر ۶۴).

در نظامی که قوه مقننه آن - که خود ارتجاعی است - از هیچ گونه اختیاری برخوردار نیست تکلیف و حساب قوه اجرائیه و قضائیه از پیش روشن است.

رضوی، نماینده تبریز در سخنان معروف خود در زمینه ریشه معضلات کشور ضمن اشاره به دو برداشت از اسلام گفت: "مادامی که تکلیف تئوری و ایدئولوژی را مشخص نکنید نه مجلس، نه دولت و نه قوه قضائیه هیچ کدام موفق نخواهند بود" (کیهان ۲۵ مهر ۶۴). و تکلیف تئوری و ایدئولوژی در نظام فعلی ج.ا. را در ماهیت امر کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان و اولیای شرعی و قانونی "ولی فقیه" و شورای نگهبان تعیین می کنند و بقیه نهادها تابع آنها و فاقد استقلال عمل هستند و این یک امر طبیعی و قانونمند است زیرا روینا تابع زیربنای است.

در قطعه نامه راهپیمایی به مناسبت ۱۲ آبان از جمله آمده است: "اقدام اخیر دادستانی که منشاء امیدی گشته است چنانچه با تأیید و حرکت های انقلابی بخش های دیگر قوه قضائیه و مجریه و همچنین مجلس همراه نباشد حرکتی عقیم خواهد بود". خوبینی ها در سخنرانی خود درباره اشکالات موجود در اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی ضمن اشاره به این که "مسئولین وزارتخانه ها برای اجرای اصل ۴۹ روشی قائل نمی شوند" گفت: "با این وضع به نتیجه نمی رسیم" (اطلاعات ۲۹ آبان ۶۴). وی در همین سخنرانی به این واقعیت اشاره کرد که "ما تفر و حساسیت خود را به رهاخواران (پهوان کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان) از دست داده ایم"، او در بخش دیگری از سخنان خود افزود: "چوانها می گویند ما نمی توانیم نهی از منکر کنیم چون قضیه به مشاخره کشیده می شود و ممکن است ما عسبانی

هم میهنان عزیز! با کارگیری و بسیج همه امکانات خود به یاری ده ها هزار خانواده زندانیان سیاسی بشتابیم!

درسودان چه میگذرد؟

سرنکونی رژیم دیکتاتوری نهی، امکان رشد سودان را در راه دمکراسی و حل مسائل حاد اقتصادی اجتماعی فراهم ساخت. شورای نظامی موقت که بلافاصله پس از سرنکونی نهی روی کار آمد، خواست بازرس گرفتن دیکتاتور سابق را که در مصر پناهگاهی برای خود پیدا کرده بود، رسماً مطرح کرد. نهی که تا آن زمان در یکی از قصرهای سلطنتی در قاهره زندگی می کرد، ناکهان کم شد. در قاهره بطور رسمی اعلام شد که رئیس جمهور سابق مصر را ترک کلمه ولی این که به کجا نقل مکان کرده، اطلاعی در دست نیست. در این باره مطبوعات انواع و اقسام پیش بینی ها را کردند، در این میان روزنامه "الشعب" نوشت که نهی هنوز هم در مصر زندگی می کند. مقام های رسمی خرطوم گفته های رسمی قاهره را باور نکرده اند و همچنان خواستار بازرس گرفتن نهی هستند و این نیز تصادفی نیست. شورای نظامی موقت نمی تواند اراده خلق را که نهی را خویش را پس از سرنکونی رژیم نشان داده است، در نظر نگیرد. مردم سودان شورای نظامی موقت را مجبور کردند که برای تشکیل دولت با بلوک نیروهای ملی در راه نجات میهن که با شرکت اتحادیه های کارگری و سازمان های سیاسی و دانشجویی و غیره تشکیل شده بود و فعلاً نهی علیه نهی مبارزه می کرد، وارد مذاکره شود. توده های مردم از شورای موقت خواستار محاکمه نهی و عمال او شده اند. این خواست با مسئله دمکراتیزه کردن حیات اجتماعی و اجرای تحولات اقتصادی اجتماعی ارتباط ارگانیک دارد.

رژیم جنایتکار

تا لحظه سرنکونی رژیم نهی، سودان دچار بحران عمیق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بود. در برخی از ایالات کشور که دارای کشاورزی رشد یافته بودند، به علت خشکسالی گرسنگی وحشتناکی پدیدار شد. وضع زحمتکش به علت خودداری نهی از برآورده کردن خواست های آنها روز به روز وخیمتر می شد. بیکاری شکل توده ای به خود گرفته بود. صدها هزار سودانی در جستجوی کار به کشورهای خلیج فارس فراری کردند. میزان وام دولتی به ۹ میلیارد دلار بالغ شده بود. اجرای قوانین اسلامی طبق موازین شرعی پیش از پیش نفرت توده های مردم را برانگیخت. در مرکز خارطوم مراسم قرون وسطایی قطع دست دزدان و قطع سر در مقابل جنایت های بزرگتر و نیز سنگباران زبانی که عمل زنا انجام داده اند، آغاز شد. پزشکانی که نهی به آنها فرمان انجام اینگونه اعمال قرون وسطایی را بر اساس احکام صادره از طرف دادگاه های شرع می داد، از اجرای آن سر باز زدند و دیکتاتور سودان آموزشگاه های جدیدی برای تربیت جلادان می گشود.

صبر و حوصله مردم وقتی به پایان رسید که

حکومت نهی سوسید نان و قند و دیگر مایحتاج عمومی را به دستور صندوق بین المللی پول قطع کرد. اجرای این فرمان صندوق بین المللی پول، اکثریت مطلق مردم سودان را علیه رژیم نهی بلافاصله پس از روی کار آمدن او آغاز شد و به تدریج شدت یافت. رژیم نهی به مبارزه مردم با تشدید فشار ترور و اختناق و کشتار نیروهای دمکراتیک پاسخ داد. تقریباً رهبران کلیه احزاب اپوزیسیون روانه زندان ها شدند. قیام مسلحانه در جنوب کشور که دوباره آغاز شده بود، خصلت ویژه ای به خود گرفت. رهبران قیام، نه از موضع جدائی طلبی و خود مختاری، بلکه از موضع خلقی علیه دیکتاتوری نهی، به عنوان عامل امپریالیسم در سودان واحد و دمکراتیک، به مبارزه برخاستند. بدینسان در سرنکونی ساختن رژیم نهی، به موازات احزاب اپوزیسیون، اتحادیه های کارگری و ارتش، نهضت پارتیزانی به سرکردگی سرهنگ " چون کارانگ " نقش معینی ایفا کرد.

وعده نظامی ها

سرنکونی رژیم نهی، مردم را امیدوار کرد. نظامی ها در شرایط ویژه ای قرار گرفتند و می بایست حاکمیت را با اتحاد نیروهای ملی در راه نجات میهن که مردم سودان با فراخواندن آنها دست به اعتصاب عمومی زده بودند، تقسیم کنند. ژنرال ها طبق قرار که با احزاب و سازمان های متشکل در بلوک نیروهای ملی در راه نجات میهن گذاشته بودند، شروع به اداره کشور کردند.

رژیم جدید با محکوم کردن گذشته تدارک شرایط برای انتخابات آزاد دمکراتیک و نیز حل معضلات اجتماعی - اقتصادی را اعلام کرد. دولت در زمینه سیاست خارجی پیوستن به کشورهای غیرمتحد و بهبود مناسبات با اتیوپی و لیبی را در صدر برنامه های خود قرار داد و متعهد شد که معضل جنوب را حل کند. نخستین گام های رژیم جدید امیدوارکننده بود. تمام زندانیان سیاسی از زندان ها و اردوگاه های ویژه آزاد شدند، فعالیت همه احزاب و سازمان های مخالف رژیم نهی علنی شد. حزب کمونیست سودان نیز فعالیت علنی خود را آغاز کرد. تصفیه دستگاه های دولتی از عوامل رژیم گذشته آغاز شد. حکام جدید فعالیت حزب اتحاد سوسیالیستی سودان، یگانه پایگاه نهی را، قدغن کردند و قانون اساسی موقت جدید را به تصویب رساندند. دولت موقت جدید بهبود روابط با اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی را اعلام کرد. پس از چهار سال سودان روابط دیپلماتیک خود را با لیبی برقرار ساخت.

باید خاطر نشان ساخت که پس از سپری شدن بیش از ۶ ماه از سقوط رژیم نهی، مردم سودان شاهد بعضی از روندهای منفی در کشور هستند. در این زمینه می توان از کند شدن آهنگ پاره ای از کارهایی که می بایست به وعده های شورای

نظامی موقت تحقق می بخشید، یاد کرد. خیلی از وعده ها هنوز هم به موقع اجرا گذارده نشده اند. این امر مانع حل برخی از معضلات مهم و از آن جمله قطع مبارزه مسلحانه در جنوب گردیده که بدون آن موفقیت رژیم جدید امکان پذیر نیست. اعلام بهبود مناسبات با اتحاد شوروی، نگرانی ایالات متحده آمریکا را افزایش داد. واشنگتن می کوشد تا از طریق به اصطلاح کمک اقتصادی به رژیم جدید فشار آورد و با تمام قوا مانع این امر شود.

عربستان سعودی برای تأثیر گذاشتن در سیاست رژیم جدید از پرداخت کمک مالی به سودان که قبلاً وعده داده بود سرپیچی کرد. عواملی از قبیل قرارداد کمپ دیوید مانع گسترش سودان و مصر است. (مردم سودان مخالف این کار و خواهان آزادی سرزمین اشغالی عربی هستند. با نزدیکتر شدن پایان یک سال " مرحله گذار " مشکلاتی که حکومت سودان با آن روبرو است، بیش از پیش آشکار می شود. رژیم جدید قادر به حل بحران اقتصادی نیست و راه صریح این معضل را نیز نشان نداده است.

در آرزوی نهی جدید

خودداری رهبران نهضت پارتیزانی در جنوب کشور از مذاکره درباره حل صلح آمیز معضل جنوب، دورنمای فعالیت شورای نظامی موقت را بیش از پیش تیره می سازد. آنها در توضیح موضع خود می گویند، نظامیان که بر سر کار آمده اند تاکنون از پذیرش خواست های قیام کنندگان سر باز زده اند. باید خاطر نشان ساخت که در این اواخر برخی پیشرفت هایی در مذاکرات بین طرفین حاصل شده است. آنها آمادگی خود را برای مذاکره اعلام کرده اند و این مسئله از جانب کلیه محافل دمکراتیک کشور مورد استقبال قرار گرفته است.

حل مسائل شرعی نیز به علت مواضع ارتجاعی برخی از احزاب سیاسی شمال کشور بخرن تر شده است. این احزاب گرچه مخالف تدبیرهای وحشانه هستند، ولی معتقدند که قوانین شرعی باید به موقع اجرا در آید. تا آنجا که مربوط به گروه های مسلمان بنیادگرا بویژه " اخوان المسلمین " می شود، آنها خواهان حفظ شریعت در شکل قرون وسطایی آن هستند.

مردم سودان نه تنها موفق به سرنکونی رژیم خونخوار شده اند، بلکه همچنان نشان داده اند که می توانند رژیم جدید را وادار به در نظر گرفتن خواست های خود کنند. تصویب قانون اساسی موقت و احیای آزادی های دمکراتیک، از دستاوردهای بزرگ خلق سودان به شمار می رود.

در چنین شرایطی سودان گام در مرحله تدارک انتخابات عمومی می گذارد که می بایست ماهیت رژیم آینده را بطور قطع معین کند. این مسئله در تشدید رقابت احزاب سیاسی در مبارزه برای جلب توده ها موثر است. آنچه که برای سودان اهمیت اساسی دارد این است که همه احزاب و سازمان های دمکراتیکی که در جبهه واحد به

امپریالیسم و ارتجاع

مقابله با "گرایش های آمریکایی در حال شکل گیری" خواهان ادامه جنگ و حضور در جبهه ها می شوند (اطلاعات (۲۴/۸۰).

مجموعه حقایق و رویدادها گواه بر آن است که در جمهوری اسلامی قطع نظر از شکل و نحوه برخورد با مسئله ادامه جنگ، همه جناح های یکصد. شعار ادامه جنگ را تکرار می کنند.

مردم از آقایی که می خواهند با آمریکا و طاغوتچه ها مبارزه کنند یا قوانین مترقی "به سود مستضعفان" تصویب کنند تا پشت جبهه جنگ را گرم نگهدارند، می پرسند: آیا مگر با "اصلی" عنوان کردن مسئله جنگ نبود که طاغوتچه ها و چپاولگران اجتماعی بازگردانده شدند، اعتراض ها و اعتصاب های کارگران در کارخانه ها به خاک و خون کشیده شد و زمین ها از دهقانان باوئس گرفته شد و به زمینداران بزرگ تحویل گردید؟ و... حال چگونه می توان از یکسو با غارت منافع و دسترنج زحمتکشان به جنگ به عنوان "مسئله اصلی" ادامه داد و از سوی دیگر حرف از مبارزه با آمریکا و طاغوتچه ها زد.

در اوضاع و احوال کنونی، جنگ عامل موثر و پراهمیتی است که رژیم و افسران "ولایت فقیه" برای تحقق آماج های ضد مردمی خود از آن بهره ور می شود. تکرار شعارهای ادامه جنگ و به راه انداختن "کاروان های کربلا" برای آغاز حمله نافرجام جدید، ثمری جز ژرفش و گسترش سیاست ضددمکراتیک و استقلال شکنانه، جز تشدید فزاینده بحران اقتصادی - اجتماعی موجود و استوارتر شدن شالوده های وابستگی به امپریالیسم، جز تحکیم مواضع اقتصادی و سیاسی غارتگران اجتماعی و مدافعان آنها و همچنین غارت دسترنج ناچیز زحمتکشان و به کام مرگ فرستادن فرزندان آنها بهار نخواهد آورد.

در این شرایط که پیشبرد هر خواست و هدف ضدامپریالیستی و مردمی با تشدید مبارزه علیه ادامه جنگ پیوند سرشتی دارد، وظیفه توده ای هاست تا ضمن افشای ماهیت رژیم جنگ افروز و همه نیروهایی که شعار ادامه جنگ را می دهند، از هیچ کوششی برای تشکیل وسیع ترین جبهه ضد جنگ فروگذار نکنند.

در سودان چه میگذرد؟

مبارزه علیه دیکتاتوری نمیری برخاسته اند، خطری را که کشور را دارد تهدید می کند، درک کنند. رفیق نوگود دبیرکل حزب کمونیست سودان در گفتگو با روزنامه "اومانیه" گفت: "این خطر از جانب اخوان المسلمین و وابستگان نمیری و ۴۵ هزار نفر کارکنان ارگان های سازمان امنیت منحل شده که از آنها فقط سه هزار نفرشان دستگیر شده اند، ناشی می شود. همه این نیروها از جانب سازمان "سیا" به کار گرفته می شوند..."

حسن التورابی رهبر اخوان المسلمین، سالیان دراز مشاور نزدیک نمیری بود. او که چند هفته پیش از سرنگونی همدست خود نمیری زندانی

دهقانان خودتکلیف

ولی اکنون که هفت ماه از آن تاریخ می گذرد و سال هشتم انقلاب فرامی رسد، هنوز نظرات جدید "قانونی" و "شرعی" شورای نگهبان فاش نشده و مجلس نیز درباره قانونی که طی مدت چهار سال چند بار تصویب کرده و متوقف مانده است، به سکوت خود ادامه می دهد. در چنین شرایطی است که سخنگوی "هیئت هفت نفره" به زبان آمده و اظهار امیدواری می کند که "این دفعه دیگر چنین نشود" و "مجلس تصمیم نهایی خود را اعلام می کند" و "به این وضع که هر چند یک بار مالکین سر و کله شان پیدا شود و با حضور در سر زمین ها کشاورزان را اذیت کنند، پایان داده شود"!

سخنگوی مذکور در توضیح بخشی از واقعیت، اعلام کرد که حدود ۸۰۰ هزار هکتار "زمین های کشت موقت" در دست کشاورزان است که "همچنان بلاتکلیف مانده است". در این اراضی ۱۲۰ هزار خانوار کار می کنند که "هنوز تکلیف خود را نمی دانند". فعالیت هیئت در مورد زمین های مالکی متوقف مانده است. حدود ۵۰ هزار هکتار زمین به صورت قطعی واگذار شده که فقط ۵۰ هزار هکتار آن صادره ای بوده و بقیه از زمین های موات و بایر و خالصه است. مالکان هر روز این در و آن در می زنند، دست بردار نیستند. بعضی از ارگان ها هم علی رغم بخشنامه شورای عالی قضایی حکم علیه دهقانان صادر می کنند، زمین های آنان را پس می گیرند به مالکان می دهند. بعضی از این مالکان هنوز سه چهارم هزار هکتار زمین دارند. دادگاه ها به جای مالکان غارتگر دهقانان را جریمه می کنند و به زندان می اندازند. اعضای هیئت ۷ نفره را هم به دادگاه می خوانند، "یکی از برادران هیئت هنوز در زندان نگاه داشته شده است".

سخنگوی هیئت افزود که بنیاد مستضعفان هم بر خلاف قانون زمین های صادره شده قبل از سال ۵۹ را همچنان در اختیار خود نگاه داشته و از تحویل آن به "هیئت ۷ نفره" برای واگذاری خودداری می کند. مقام یادشده تاکید کرد که هرگاه این وضع ادامه یابد یعنی زمینها به مالکان سابق برگشت داده شود ما را با انبوه مشکلات مواجه خواهد کرد. این زمینها (منظور ۸۰۰ هزار

هکتار) بود، اکنون خود را نه تنها به مثابه قربانی بلکه "مبارز ضد دیکتاتوری" معرفی می کند و خواهان در نظر گرفتن نقش وی در حکمیت آینده است. او سرکوب نیروهای دمکراتیک و وادار ساختن حزب کمونیست به رفتن زیرزمین را نه تنها پنهان نمی کند، بلکه آشکارا تبلیغ هم می کند. اخوان المسلمین می کوشد تا روند تدارک انتخابات دمکراتیک را مخدوش سازد.

اخوان المسلمین بر آن است که با ایجاد افتشاش و هرج و مرج بتواند بهانه ای برای ادامه حکومت نظامی ها بعد از آوریل ۱۹۸۶ که باید دوران گذار "به پایان برسد، بیابد و بدینسان شرایط را برای ظهور "نمیری جدید" در کشور فراهم سازد.

هکتار است که ۱۲۰ هزار خانوار از دهقانان با نیروی اتحاد خود آنها را تصرف کرده اند) دیگر قابل برگشت نیست، با جمیع جوانب اقتصادی و اجتماعی...".

آنچه در گزارش سخنگوی "هیئت" درباره وضع زمین و دهقانان گفته می شود نیاز به توضیح و تفسیر ندارد، اما آنچه قاطعانه مردود است این امید واهی سخنگوی هیئت است که انتظار دارد "این دفعه دیگر چنین نشود" و نیز توقع عبث و زیانبار او از رژیم جمهوری اسلامی است که منتظر است این رژیم گامی به سود توده ها بردارد و یا چنانکه هر روز تکرار می کنند، "تکلیف زمین ها معلوم شود".

تکلیف زمینها را خود دهقانان تعیین خواهند کرد. جمهوری اسلامی ایران هیچ گام اساسی برای تأمین منافع دهقانان برنداشته است. جمهوری اسلامی به موازات اقدامات سازشکارانه در قبال امپریالیسم، رسالت خود می داند که به عوامل داخلی آن - یعنی بزرگ مالکان و کلان سرمایه داران - بدون وقفه اطمینان دهد که "مالکیت نامحدود" آنان در پناه "اسلام" محترم خواهد بود و مواضع غارتگران آنها تحت حمایت دادگاه های "شرع" و دژخیمان "ولایت فقیه" از هرگونه تعرض مصون و محفوظ خواهد ماند. در چارچوب همین رسالت "اسلامی" سیاست خائنانه است که تعرض زمینداران بزرگ و خان های فراری به روستاها بیش از پیش اوج گرفته است. اما این یک طرف قضیه است. طرف دیگر خود نیروهای عمده انقلاب - یعنی کارگران و دهقانان زحمتکش - مربوط می شود. بدون تردید دهقانان مبارز ایران این موج ارتجاع و سرکوب را نیز از سر خواهند گذراند. این دهقانان، دهقانانی که بر اثر مبارزه نسل های پیایی تجارب گرانبهایی اندوخته اند، در پیروزی انقلاب بزرگ بهمن سهمی بسزا داشته اند، متجاوزان غاصب و غارتگر را از زمین و روستای خود رانده اند، در سالهای سیاه و مصیبت بار هجوم ارتجاع و استبداد حتی یک روز هم از بیکار و ایستادگی در برابر ظلم و استثمار بازمانده اند، دیگر جز به نیروی خود به کسی امید ندارند و به هیچ کس نیز اجازه نخواهند داد که برای سرنوشت آنان و زمین و زندگی آنان "تعیین تکلیف" کنند.

چنین روندی به نفع همه نیروهای ارتجاعی جهان عرب و ایالات متحده آمریکا است، نه به سود مردم سودان. ابراهیم ایوب وزیر امور خارجه دولت موقت سودان می گوید: "مردم سودان آمادگی خود را برای مبارزه سرسختانه در جهت جلوگیری از روی کار آمدن رژیم نمیری در سرنگون شده نمیری در انتخابات آینده ادامه می دهند".

در چنین شرایطی آینده سودان بستگی به آن دارد که نیروهای دمکراتیک که رژیم دیکتاتوری نمیری را سرنگون کردند تا چه اندازه بتوانند وحدت خود را تحکیم و حفظ کنند.

ترجمه و تلخیص، مجله "عصر جدید" - شماره ۴۷، سال ۱۹۸۵

نشست شورای عمومی فدراسیون سندیکایی
و کم کاری در عداوند. بیکاری به حد نصاب فاجعه آمیزی از لحاظ اقتصادی و اجتماعی رسیده است. بیکاری بیش از همه شامل زنان و جوانان شده است.

۴- شورای عمومی معتقد است که سیاست اقتصادی و اجتماعی کشورهای سرمایه داری و انحصارهای چند ملیتی مسئولیت فاجعه بیکاری را به عهده دارند. چنین سیاست ضد اجتماعی است که سود را مافوق رفاه و آسایش زحمتکشان و بطور کلی جامعه قرار داده است.

۵- شورای عمومی این سیاست را محکوم می کند...

۶- شورای عمومی ضرورت اتخاذ تدابیر فوری برای مبارزه با بیکاری را لازم می داند. همزمان با آن، شورا معتقد است که حل این مسئله بستگی به اجرای سیاست اقتصادی و اجتماعی جدیدی دارد. در این باره و برپایه تحلیل کنگره دهم سندیکایی جهانی (سال ۱۹۸۲)، شورا معتقد است که تنها راه حل جلوگیری از این بحران شدید ساختاری جهان سرمایه داری و ایجاد کار، عبارت است از: تغییرات اقتصادی و اجتماعی رادیکال و دموکراتیکه کردن روابط اقتصادی ملی و بین المللی با همکاری سندیکاهما.

۷- شورای عمومی معتقد است که رفع نیازهای

شرکت تشکیلات دموکراتیک زنان

روانی، اعدام های دست جمعی و انفرادی، محاکمات در بسته و فرمایشی، صدور احکام سنگین، شرایط طاقت فرسای زندان ها و نگهداری کودکان با زندانیان افشاء کرد و رژیم ج.ا. را به مثابه بارزترین مصداق نقض حقوق بشر در جهان معرفی کرد. در طول برگزاری کنفرانس هیات ایرانی با پخش پروشورهای اطلاعاتی درباره زنان و کودکان ایران به زبان های انگلیسی و فرانسه، برپایی نمایشگاه عکس و پوستر درباره جنگ و شکنجه در زندان های رژیم و سخنرانی های متعدد توجه شرکت کنندگان در کنفرانس را جلب کرد و با بیش از ۵۰ هیات نمایندگی از کشورهای جهان از جمله شیلی، نیکاراگوئه، السالوادور، فلسطین، افغانستان، کوبا، امریکا، کانادا، شوروی و همچنین پالاب سنگویتا دبیر دوم فدراسیون جهانی جوانان دمکرات ملاقات و تبادل نظر کرد. در این ملاقات ها ضمن بررسی اوضاع ایران و بویژه درباره شرایط زندگی و مبارزه زنان ایران و وضع دردناک زندانیان سیاسی زن در زندان های ج.ا. همراه با کودکان خود، نحوه طرح و انعکاس مسائل مربوط به زنان ایران در کشورهای دیگر، گسترش ارتباطات بین المللی و چگونگی تبادل اطلاعات و تجربیات، گفتگوهای پرباری صورت گرفت و تصمیمات مشترکی اتخاذ گردید.

هیات نمایندگی ت.د.ز. در یک ملاقات اختصاصی با خانم میریام ویره تومبیلین دبیرکل فدراسیون به گفتگو نشست و اوضاع ایران بویژه وضع کودکان و زنان ایران و اثرات جنگ بر زندگی آنان و وضع زنان زندانی سیاسی را

اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی زحمتکشان و بهبود وضع زندگی و شرایط کار آنها از عوامل مهم رشد اقتصادی و ایجاد شغل است، لذا باید:

- به تعطیل شدن کارخانه ها خاتمه داده شود.
- سیاست سرمایه گذاری در جهت تحقق

هدف های اجتماعی و ارشاد سازمان های توده ای زحمتکش و ایجاد شغل به مورد اجرا گذاشته شود.

- کنترل دمکراتیک با مشارکت کامل سبذیکها در بخش های کلیدی اقتصاد ملی و توسعه کار در بخش عمومی تحقق یابد.

- کنترل فعالیت های انحصارهای چند ملیتی و تحت اختیار گرفتن عملیات آنان طبق برنامه توسعه اقتصاد ملی انجام گیرد.

- تدوین و اجرای یک رژیم واقعی ارثی بمنظور تامین خواست های غذایی کشور و نیازهای اقتصادی و اجتماعی دهقانان و زحمتکشان کشاورزی، عملی گردد.

- افزایش سرمایه گذاری اجتماعی بخصوص برای مسکن و حمایت درمانی، آموزشی و فرهنگی و غیره انجام گیرد. این امر موجب توسعه کار و تحرک سایر بخش های اقتصادی می شود.

- بودجه نظامی کاهش یابد و تدابیر لازم برای تغییر صنایع نظامی در جهت صنایع تولیدی مورد نیاز مردم اتخاذ گردد.

- کاهش زمان کار و ساعات اضافی کار بدون

تشریح کرد. دبیرکل فدراسیون بین المللی دمکراتیک زنان ضمن ابراز همدردی عمیق خود با زنان ایران قول داد تا از هرگونه تلاش برای خاتمه جنگ و نجات جان زندانیان سیاسی ایران دریغ نکند.

یکی از نتایج تلاش مستمر هیات ایرانی، جمع آوری امضاء و از شرکت کنندگان گردهم آبی برای پایان فوری جنگ ایران و عراق و پایان دادن به دستگیری ها، شکنجه و اعدام های جمعی و فردی در ایران بود.

همچنین به ابتکار و پیشنهاد هیات ایرانی قطعنامه ای از طرف نمایندگان ایران، عراق، پاکستان، ترکیه و عربستان سعودی صادر شد و طی آن هیات های امضاءکننده سیاست رژیم های استبدادی و ضد مردمی کشورمان را محکوم نموده و خواستار:

۱- پایان فوری جنگ ایران و عراق و حل اختلافات فی مابین از طریق مذاکره، بازگشت نیروهای نظامی دو کشور به پشت مرزهای قبل از جنگ طبق قرارداد الجزایر و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر،

۲- خروج ترکیه از پیمان ناتو،

۳- پایان دادن به نقش دولت های پاکستان و عربستان به عنوان ژاندارم امپریالیسم در منطقه؛

۴- جلوگیری کردن از نظامی کردن منطقه و از بین بردن قانون های خطرناک،

کنفرانس دریایان با صدور قطعنامه ای نگرانی شدید خود را از گسترش تسلیحات اتمی، شیمیایی و میکروبی و نظامی کردن فضای کیهان ابراز داشت و با محکوم کردن سیاست کشورهای امپریالیستی و در رأس آن ایالات متحده امریکا

نقصان موده، ارائه مرخصی های با استفاده از حقوق، تدابیر اجتماعی برای جلوگیری از کار اطفال.

- تدابیر خاص بمنظور افزایش عرشه کار برای جوانان و زنان.

- تدابیر موثر برای حمایت و بالابردن قدرت خرید زحمتکشان و همچنین ایجاد و گسترش بازار که موجب ایجاد شغل می گردد.

۸- شورای عمومی همچنین طلب می کند که به همه تقاضاکنندگان کار، صرف نظر از سن و جنس و حرفه، حق بیکاری در تمام دوران بیکاری پرداخت شود.

۹- شورای عمومی معتقد است که حصول همه این اهداف و ایجاد شرایط مساعد فزاد سایه مبارزه متحد زحمتکشان امکان پذیر است.

۱۰- شورای عمومی از همه سازمان های ملی و منطقه ای و بین المللی می طلبد که برای ایجاد کارهای بیشتر، حمایت از شغل های موجود و حذف بیکاری با هم متحد شوند.

در نشست عمومی فدراسیون سندیکایی جهانی، نماینده ایران نیز درباره وضعیت اسفبار زندگی و کار زحمتکشان کشور و سیاست ارتجاعی ج.ا. سخنرانی کرد که مورد استقبال و پشتیبانی شرکت کنندگان قرار گرفت.

براین تاکید کرد که مردم جهان فقط در شرایط صلح و تشنج دائمی می توانند به رفاه، توسعه و پیشرفت های اجتماعی دست یابند. قطعنامه خواهان ادامه مذاکرات اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده امریکا در جهت محدود کردن سلاح های هسته ای و جلوگیری از نظامی کردن فضای کیهان، برچیدن موشک های بابرد متوسط و کلاهک اتمی، پایان دادن به جنگ های محلی، عدم مداخله امریکا در کشورهای دیگر بویژه نیکاراگوئه و افغانستان انقلابی شد.

قطعنامه با ابراز نگرانی و همدردی عمیق با درد و رنج مردم ایران و عراق پایان فوری جنگ ایران و عراق را خواستار شد. و بر ضرورت تحت فشار قراردادن سازمان ملل برای اعزام نمایندگان کمیسیون حقوق بشر به کشورهاییکه موازین شناخته شده حقوق انسانی را زیر پا می گذارند، تاکید ورزید و رسیدگی به وضع خاص زنان و کودکان این کشورها را لازم شمرد و اعلام اسامی کشورهای ناقص حقوق بشر و منزوی کردن آنها را طلب کرد.

قطعنامه همچنین همبستگی عمیق خود را با مبارزه خلق های نامیبیا، سوایو، افریقای جنوبی، آنگولا، موزامبیک، فلسطین لبنان ابراز داشت. کنفرانس با شعارهای میروشیا و ناکازاکی مرکز نباید تکرار شوند! کودکان ما حق دارند در صلح زندگی کنند، ماروزبه روز بیشتر می شویم و مطمئن ایم آینده از آن ماست، با همبستگی جهانی و تلاش بیشتر پیروزی شویم در میان شور و هیجان غیرقابل توصیف حضار بکار خود پایان داد.

در حاشیه رویدادها

دولت لایحه حدود فعالیت های

بخش خصوصی را از مجلس پس گرفت

بعد از چندین جلسه بحث پیرامون لایحه ارتجاعی "حدود فعالیت های بخش خصوصی" در مجلس، و پیشنهادهای گوناگون از سوی نمایندگان، حتی از سوی نماینده دولت برای حذف کامل این ماده یا آن تبصره، سرانجام دولت در روز ۲ آذرماه آن را پس گرفت و لایحه برنامه ۵ ساله را به مجلس داد.

سلامتی که هنگام بحث پیرامون لایحه پیش گفته خود ست نماینده دولت در مجلس را به عهده داشت، طی مقاله ای که در روزنامه اطلاعات به چاپ رسیده است از جمله درباره آن می نویسد:

"محتوای این لایحه... کلا از شعارهای انقلاب اسلامی که در قانون اساسی و در پیام ها و گفتار مسئولین انعکاس پیدا کرده و مردم همواره دنبال آنها بوده اند، در این لایحه هیچ خبری نیست و حتی با قاطعیت می توان گفت این لایحه علیه تمام آن شعارها قد علم کرده است..." (اطلاعات، ۲ آذرماه ۱۳۶۴).

شایان تذکر است در روز ۲۸ مهرماه نیز دولت لایحه تامین و توزیع کالا را از مجلس پس گرفت. علت پس گرفتن این لوایح را از جمله باید در مخالفت و اعتراض گسترده مردم جستجو کرد.

مردم به دیکتاتوری رای نمی دهند

علت کاهش چشمگیر رقم شرکت کنندگان در آخرین انتخابات ریاست جمهوری ماهیت و سیاست ارتجاعی رژیم از آن جمله دیکتاتوری حاکم بر کشور و عدم اعتناء به حاکمیت به اراده توده ها بود. سخنان اخیر صادق خلخالی در مجلس شورای اسلامی نیز موید این نظر است.

او گفت: "این واقعیتی است که حقیقت بود بیست میلیون نفر شرکت کنند ولی چهارده میلیون نفر شرکت کردند. علت آن خیلی واضح بود که چرا شرکت نکردند... معلوم بود که از اول چه کسی می خواست رئیس جمهور بشود. روی این جهت مردم دلسرد شده بودند. کاندیدی که از اول معلوم است، شاید در زمان ما به دیکتاتوری نکشید، اما کم این رویه به دیکتاتوری می کشد" (اطلاعات ۲۹ آبان ۱۳۶۴).

دو نوع مردم

در روزنامه اطلاعات (۵ آذر ۶۴) مطلبی تحت عنوان "کدام مردم" چاپ شده است که چنین شروع می شود: "برخی در مقام تجلیل از مردم زمانی که قلم بدست می گیرند، می نویسند: مردم در صحنه های مختلف و در رویدادهای گوناگون امتحان خود را داده و از عهده امتحان بخوبی برآمده اند."

ولی هنگامی که موضوع مشارکت مردم در امور اقتصادی و سیاسی و اجتماعی مطرح می شود با ذکر چند جمله از فرمایشات علی علیه السلام به مالک اشتر مردم به صنف خاصی محدود می شوند. لذا این سؤال مطرح می شود که کدام مردم مطرح اند؟ چون جامعه ما با دو نوع مردم روبرو و مواجه بوده است. "چواب: از نقطه نظر سران مرتجع ج.ا. "مردم" همان "صنف محدود" سرمایه داران بزرگ اند.

اطمینان خاطر به دارندگان اموال "مشروع"

خرزعلی عضو فقهای شورای نگهبان:

"کلیه اموالی که از راه غیر مشروع چه متعلق به طاغوتیان و غیر طاغوتیان است، باید مسترد و به حقوق بیت المال بازگشت داده شود. به آن دسته از افرادی هم که از راه مشروع اموال به دست آورده اند باید اطمینان داد تا در این رابطه بی بی نداشته باشند" (کیهان ۲ آذر).

گفته آقای خرزعلی دو قسمت دارد:

۱- توپ و تشر توخالی به "طاغوتیان و غیر طاغوتیان" به عنوان خالی نبودن عریضه،
۲- رفع نگرانی از سرمایه داران ساده لوحی که تصور می کنند این توپ و تشرهای سران ج.ا. علیه دارندگان اموال غیرمشروع و یا "مشروع" راه به جایی می برد و احتمالاً وضع موجود در زمینه غارت مردم تغییری می کند.

مصالح ملی هدای راه

رشد سرمایه داری و وابسته

در یادداشت اقتصادی روزنامه کیهان (۵ آذر ۶۴) که در رابطه با بازپس گیری "لایحه حدود و شیوه فعالیت بخش خصوصی" به چاپ رسیده است به این واقعیت اشاره می شود که در رژیم ج.ا. مصالح ملی فدای راه رشد سرمایه داری وابسته شده است. در پایان این یادداشت اقتصادی آمده است: "اشکال و نقص اساسی تصمیمات اقتصادی که قادر به حل معضلات موجود نشده و از جمله لایحه "حدود و شیوه فعالیت تولیدی بخش خصوصی" در این است که به جای استناد به معیارها و ارزش های مکتبی و "مصالح ملی" و توجه به خصوصیات ساختار اقتصادی کشورها، الگو و شیوه های فعالیت اقتصادی در کشورهای غربی را برگزیده و متأسفانه حاوی همان نظریاتی است که هنگامی تبلیغاتی غربی آن را به عنوان راه نجات بشریت جلوه می دهند."

تصحیح وپوزش

در ضمیمه شماره ۷۸ نامه مردم جای صفحات ۵۴ و ۵۵ هنگام چاپ تعویض شده است. از خوانندگان گرامی پوزش می طلبیم.

به مامی نویسند

واگذاری شرکت واحد به بخش خصوصی

گفته می شود که موضوع واگذاری شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به بخش خصوصی که یکبار نیز در یکی از روزنامه های مجاز کشور به آن اشاره شده بود، واقعیت دارد. گویا ۵ نفر از سرمایه داران بزرگ تهران اداره شرکت واحد را به عهده خواهند گرفت.

بهای آهن ۷۰ درصد بالا رفت

تا چندی پیش میلگرد به صورت حواله دولتی در اختیار تعاونی ها قرار می گرفت، اما از ششم شهریورماه امسال فروش میلگرد "آزاد" اعلام شد و سهمیه تعاونی ها قطع گردید. پس از این اقدام دولت قیمت رسمی میلگرد از کیلویی ۷۰ ریال به کیلویی ۱۱۰ ریال افزایش یافته است. کلا نرخ آهن ۷۰ درصد بالا رفته است.

مجمع عمومی تعاونی مصرف

صنف خیاطان تهران

مجمع عمومی تعاونی مصرف خیاطان در شهریورماه ۶۴ برگزار شد. در این مجمع قریب ۸۰۰ خیاط خرده پا شرکت داشتند. انجمن اسلامی صنف خیاطان در این جلسه فردی را به عنوان رئیس معرفی کرد که قاطعانه از طرف حاضرین رد شد. خیاطان با اکثریت آراء یکی از همکاران مورد اعتماد خود را به ریاست جلسه انتخاب کردند. پیشنهاد انجمن اسلامی مبنی بر اختصاص دادن ۵۰ درصد موجودی صندوق تعاونی به جبهه های جنگ باعث خشم حاضرین شد و با اکثریت قاطع آراء رد شد.

پاسداران از مردم وحشت دارند!

پاسداران رژیم جهل و جنایت، مدتهاست که بدون اسلحه خشاب گذاری شده و یا بطور انفرادی جرأت حضور در محلات زحمتکش نشین را ندارند. موارد متعددی از درگیری مردم با پاسداران در اینگونه محلات گزارش شده است. برای نمونه در کوی افسریه و خیابان کرمان تهران، بارها مردم با پاسداران رژیم که به عناوین مختلف برای اجرای ماموریت به محل آمده بودند، زدوخورد کرده اند. موارد استغفار در میان اعضای سپاه پاسداران نیز روبه افزایش است.

افزایش نرخ آزمایشگاهها

کانون آزمایشگاهیان ایران نرخ آزمایش های گوناگون پزشکی را برای بیماران بیمه شده خودسرانه بالا برده و ۱۵ تومان به عنوان ورودیه تعیین کرده است. با این که وزارت بهداشت با این تصمیم هنوز رسماً موافقت نکرده، از اول مردادماه امسال بیماران ناگزیر از پرداخت نرخهای جدید شده اند.

شرکت تشکیلات دموکراتیک زنان ایران در گردهمایی پراگ

از ۲۸ نوامبر تا ۲ دسامبر سال جاری گردهم آیی عمومی فدراسیون بین المللی دموکراتیک زنان در پراگ پایتخت زیبا و کهنسال جمهوری سوسیالیستی چکسلواکی با شرکت بیش از ۱۲۰ هیات از کشورهای مختلف جهان برپا گردید. تقارن برگزاری این گردهم آیی با چهلمین سال بنیان گذاری فدراسیون، اجرای برنامه ها و مراسم ویژه به همین مناسبت، برشکوه و تاثیر این کنفرانس بین المللی می افزود.

تشکیلات دموکراتیک زنان ایران که یکی از اعضا پرسابقه و شناخته شده فدراسیون است. هیاتی به این کنفرانس اعزام داشت.

کنفرانس برنامه خود را با شنیدن گزارش هیات رئیسه فدراسیون، در راستای بررسی نتایج اجلاس نایروبی و موفقیت هائیکه در زمینه های مختلف داشته است آغاز نمود و با تشکیل کمیسیون ها و میزگردها و صدور قطعنامه های متعدد بکار خود پایان داد.

نمایندگان ت. د. ز. در کمیسیون ها و میزگردهایی که تحت عنوان:

- مبارزه زنان برای صلح و خلع سلاح علیه سیاست نظامیگری امپریالیسم و نظامی کردن فضای کیهانی،

- زنان در مبارزه برای کسبه استقلال،

- زنان در مبارزه برای حقوق بشر، علیه تمام تبعیضات و نابرابری های اجتماعی،

- توسعه فعالیت و کار جمعی با استفاده از شیوه های جدید کار، تشکیل شده بود شرکت فعال و چشم گیری داشتند.

نمایندگان ت. د. ز. با طرح مسئله جنگ ایران و عراق به عنوان یکی از کانون های تشنج که صلح منطقه و جهان را به خطر انداخته است، به افشاح

سیاست جنگ طلبانه، ارتجاعی و تجاوزکارانه رژیم خمینی دست زدند و با ارائه عکس ها، اسناد و آمار به تشریح ضایعات و تلفات مادی و معنوی این جنگ پرداختند. آنان چنایات رژیم را

در اعزام کودکان و نوجوانان به جبهه ها پیش از پیش بر ملا کردند. هیات نمایندگی ت. د. ز. هم سو

با تمامی نیروهای ترقی خواه و صلح طلب جهان، با تأیید مواضع اصولی اتحادشوری در مذاکرات ژنو، سیاست تجاوزی و نظامی ایالات متحده

امریکا را محکوم کردند. هیات ایرانی از طریق ایراد سخنرانی ها و شرکت در بحث ها و میزگردها ضمن افشاح نابرابری ها و تبعیض

هائیکه رژیم ج. ا. نسبت به زنان در تمام سطوح روا می دارد، به تفصیل، سیاست ننگین رژیم خمینی را در حذف و سرکوب دگراندیشان از طریق استفاده مداوم از شکنجه های جسمی و

بقیه در ص ۶

نشست شورای عمومی فدراسیون سندیکایی جهانی

سی و هفتمین نشست شورای عمومی فدراسیون سندیکایی جهانی در محل اتحادیه های سندیکایی شوروی در مسکو برگزار شد و جلسه ای نیز به مناسبت بزرگداشت چهلمین سالگرد تأسیس آن تشکیل گردید.

در این جلسه نمایندگان همه سازمان های سندیکایی عضو - از جمله ایران - عده کثیری از دبیران ۹۵ مرکز سندیکایی غیرعضو، نمایندگان ۲۲ سازمان سندیکایی منطقه ای و قاره ای در اروپا، آسیا، آفریقا، آمریکا لاتین، استرالیا و خاورمیانه، همچنین بیش کسوتان جنبش سندیکایی که در تأسیس فدراسیون نقش اساسی ایفا کرده بودند، حضور داشتند.

همزمانی این نشست با سالگرد چهلمین سال تأسیس فدراسیون و مسایل مهم مورد بحث در جلسات، اهمیت خاصی به آن می داد. در این نشست برای تدارک یازدهمین کنفرانس سندیکایی جهانی تبادل نظر شد و قطعنامه های گوناگونی به تصویب رسید.

شورای عمومی فدراسیون سندیکایی جهانی در قطعنامه ای خواستار پایان جنگ ایران و عراق شد و علیه تلاش های امپریالیسم و مداخله های آن در منطقه خلیج فارس و دریای سرخ هشدار داد. متن این قطعنامه چنین است:

" شورای عمومی بار دیگر تاسف عمیق خود را درباره جنگ خانمان برانداز ایران و عراق ابراز می دارد. شورای عمومی خواهان آتش بس فوری و حل مناقشات از طریق مذاکره صلح چوپانه و تلاش های سازنده و جدید برای پایان دادن به جنگ مخرب در جهت تأمین منافع دو کشور است.

شورای عمومی علیه تلاش های امپریالیسم به منظور بهره برداری از جنگ و حضور نظامی در حال گسترش خود، شدیداً هشدار می دهد.

شورای عمومی علیه خطرات ناشی از مداخله های امپریالیسم در منطقه خلیج فارس و دریای سرخ از طریق پایگاه های نظامی و سایر تأسیسات مربوط به نیروهای اقدام سریع در عمان، عربستان سعودی، بحرین، مصر و سومالی، همچنین حضور ناوگان آمریکا و متفقین آن، هشدار می دهد."

همچنین شورای عمومی از جمله دو قطعنامه درباره حقوق سندیکایی و بیکاری صادر کرد. از آنجا که مسایل مطروحه در این قطعنامه ها با معضلات کارگری ایران نیز ارتباط مستقیم دارد، ما بخش هایی از آنها را برای آگاهی و زحمتکشان کشور عیناً نقل می کنیم.

خلاصه قطعنامه درباره مبارزه برای حقوق سندیکایی

۱- شورای عمومی نگرانی شدید خود را علیه تجاوزهای فزاینده کارفرمایان بخش خصوصی و دولت های جهان سرمایه داری ابراز می دارد و آن را محکوم می کند. هدف این تجاوزها آن است که زحمتکشان از حقوق قانونی برای دفاع از منافع خود محروم شوند. در عین حال تجاوزها علیه سندیکاهای در جهان سرمایه داری گسترش یافته است، به این منظور که سیاست اقتصادی "بازار آزاد" بتواند موازین "بازار کار" را زیر پا گذاشته و موسسه های دولتی را در اختیار بخش خصوصی قرار دهد.

۲- قانون کار ارتجاعی در کشورهای مختلف به تصویب رسیده که در آن قشری از زحمتکشان و کارمندان از حق تشکیل سندیکایی محروم هستند، مداخله های مستقیم در چگونگی رسیدگی به اختلاف های مربوط به قراردادهای دسته جمعی و اعمال نظر در آنها مجاز دانسته شده، اعتصاب های همبستگی ممنوع شده و دادگاه ها می توانند منافع مالی و درآمد سندیکاهای را ضبط کنند.

۳- سرمایه داری بزرگ در پاره ای از کشورها تلاش می کند که با سوء استفاده از بحران، مانع فعالیت سندیکاهای شود و کارخانه های تعطیل شده را به نقاطی تغییر مکان بدهد که در آنها حق ایجاد تشکلهای سندیکایی وجود ندارد. کارفرمایان خصوصی به هر شیوه اختناق آوری متوسل می شوند: اخراج و مجازات، نقل و انتقال زحمتکشان، محرومیت های حرفه ای، دادگاه های جنایی و غیره. مداخله و نظارت دولتی در امور سندیکاهای در پاره ای از کشورها افزایش یافته است.

۴- شورای عمومی می طلبد که به این تجاوزهای خطرناک علیه قوانین و موازین بین المللی کار خاتمه داده شود."

متن کامل قطعنامه درباره بیکاری

۱- شورای عمومی نگرانی شدید خود را درباره افزایش مداوم و سریع بیکاری در کشورهای سرمایه داری ابراز می دارد.

۲- از سی و پنجمین نشست که مسئله بیکاری مورد بررسی قرار گرفت (آوریل ۱۹۷۲ در مسکو) تاکنون، میلیونها زحمتکش جدید به صف بیکاران ملحق شده اند.

۳- آنچه که در آمریکا و سایر کشورهای سرمایه داری درباره رشد اقتصادی و ایجاد شغل سر و صدا راه انداخته اند نه تنها مقرون به حقیقت نیست بلکه بیکاری بطور مداوم و سریع المزایش یافته است. اکنون در حدود ۲۰ درصد کارگران کشورهای سرمایه داری صنعتی و پیش از ۵ درصد جمعیت فعال کشورهای در حال توسعه، از بیکاری بقیه در ص ۶

برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه خود را
تشدید کنیم!

NAMEH
MARDOM
No.: 81

P.B. 49034
10028 Stockholm 49
Sweden

19 December 1985